

راهکار امام حسن عسکری(ع) برای پذیرش غیبت

۱۰ دی ۱۳۹۳ ساعت ۲۰:۲۰

امام حسن عسکری(ع) جامعه را برای مواجهه با امر غیبت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف آماده فرمودند. برای این هدف ایشان ارتباط مستقیم خود را با شیعیان محدود ساخته بودند و از طرف دیگر بر تولد حضرت مهدی موعود علیه السلام بسیار تاکید می کردند.

نام یازدهمین امام شیعیان حسن و کنیه ایشان ابومحمد است. از القاب ایشان می توان به عسکری، زکی و تقی اشاره کرد. پدر بزرگوارشان امام علی النقی الهادی دهمین امام شیعیان است.

ایشان در سال ۲۳۲ هـ ق در مدینه متولد شدند و ۱۳ سال آغازین زندگی پربرکت خود را در مدینه گذرانده سپس بقیه عمر شریف خویش را در سامرا بودند. مدت امامت ایشان ۶ سال است. در سال ۲۶۰ هـ ق معتمد عباسی ایشان را به شهادت رساند.

هدایتگری شیعیان:

یکی از عمده ترین فعالیت های امام حسن عسکری علیه السلام محکم کردن بنیان های اعتقادی شیعیان بود که در این راستا برای ترویج فرهنگ «تولی و تبری» و حب و بغض تلاش بسیاری کردند؛ زیرا این امور از ابزارهایی است که همواره به تحکیم عقاید مومنان کمک می کند.

از دیگر فعالیت های امام برای هدایت شیعیان، نوشتن نامه به طور گسترده بود و این کار با توجه به تدابیر شدید امنیتی که در آن زمان بر جامعه حاکم بود بسیار لازم و کارآمد بود. البته امام علیه السلام این نامه نگاری ها را در کنار اقداماتی مثل تربیت شاگردان و تشکیل شبکه ای گسترده از نمایندگان خود در سراسر بلاد اسلامی، به انجام می رساندند.

از دیگر ابزارهایی که حضرت بکار می بردند. استفاده از آگاهی های غیبی و نشان دادن کرامات به مردم بود. سیری در تاریخ زندگی ایشان، حاکی از این است که ایشان به خاطر اوضاع خاصی که بر جامعه آن زمان حکفرما بود؛ بیش از سایر ائمه صلی الله علیه و آله از این ابزار استفاده می کردند.

و سرانجام امام حسن عسکری علیه‌السلام می‌بایست جامعه را طوری برای مواجهه با امر غیبت امام زمان عجل الله تعالی فرجه شریف آماده می‌ساخت که مردم بتوانند با غایب شدن رهبر و امام خود زودتر و راحت‌تر کنار آمده و علاوه بر این که این امر را بپذیرند؛ اعتقادشان به وجود امام عمیق‌تر شود. برای این هدف ایشان ارتباط مستقیم خود را با شیعیان محدود ساخته بودند و از طرف دیگر بر تولد حضرت مهدی علیه‌السلام بسیار تاکید می‌کردند.

اوضاع سیاسی زمان امام عسکری علیه‌السلام:

در زمان امامت حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام شیعیان قدرت یافته بودند و همچنین امام از یک موقعیت بسیار مهم اجتماعی و معنوی در بین مردم برخوردار شده بود. همین امور باعث شد که خلفای معاصر با زمان امامت ایشان یعنی معتز و مهتدی عباسی، در دوره‌هایی ایشان را زندانی کرده و به فکر قتل امام باشند. امام علیه‌السلام حتی در زندان‌های حکومت عباسی نیز تحت نظر بوده و مراقبان و جاسوسانی مخفی برای زیر نظر داشتن ایشان، وجود داشت.

این نشان دهنده شدت نفوذ امام و ترس و درماندگی خلفا از حضور و محبوبیت امام در جامعه است. و در نهایت این معتمد عباسی بود که چون دید زندان و مراقبت اثری ندارد امام را پنهانی مسموم کرده و به شهادت رساند.

چند حدیث از امام عسکری علیه‌السلام: [۲]

«لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ، وَ إِنَّمَا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ.»

عبادت در زیاد انجام دادن نماز و روزه نیست بلکه عبادت تفکر و اندیشه در قدرت بی‌منت‌های خداوند در امور مختلف می‌باشد.

«إِيَّاكَ وَالْأَذَاعَةَ وَ طَلَبَ الرَّئِيسَةَ، فَإِنَّهُمَا يَدْعُوَانِ إِلَى الْهَلَكِ.» [۳]

فرمود: مواظب باش از این که بخواهی شایعه و سخن پراکنی نمائی و یا این که بخواهی دنبال مقام و ریاست باشی و تشنه آن گردی، چون هر دوی آن‌ها انسان را هلاک خواهد نمود.

«مَا تَرَكَ الْحَقَّ عَزِيزًا إِلَّا ذَلًّا، وَلَا أَخَذَ بِهِ ذَلِيلًا إِلَّا عَزًّا.» [۴]

فرمود: حق و حقیقت را هیچ صاحب مقام و عزیزی ترک و رها نکرد، مگر آن که ذلیل و خوار گردید همچنین هیچ شخصی حق را به اجراء درنیآورد مگر آن که عزیز و سربلند شده است.

«أَكْثَرُوا ذِكْرَ اللَّهِ وَ ذِكْرَ الْمَوْتِ، وَ تَلَاوَةَ الْقُرْآنِ، وَالصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَمٍ، فَإِنَّ الصَّلَاةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ عَشْرُ حَسَنَاتٍ». [۵]

فرمود: ذکر و یاد خداوند متعال، مرگ و حالات آن تلاوت و تدبر قرآن و نیز صلوات و درود فرستاد بر حضرت رسول - و اهل بیتش علیهم السلام - را زیاد و به طور مکرر انجام دهید، همانا پاداش صلوات بر آنها، ده حسنه و ثواب می باشد.

«لَا يَعْرِفُ النَّعْمَةَ إِلَّا الشَّاكِرُ، وَلَا يَشْكُرُ النَّعْمَةَ إِلَّا الْعَارِفُ». [۶]

فرمود: کسی قدر نعمتی را نمی داند مگر آن که شکرگزار باشد و کسی نمی تواند شکر نعمتی را انجام دهد، مگر آن که اهل معرفت باشد.

«مِنَ التَّوَاضُعِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مَنْ تَمَرَّ بِهِ، وَالْجُلُوسُ دُونَ شَرَفِ الْمَجْلِسِ». [۷]

فرمود: یکی از نشانه های تواضع و فروتنی آن است که به هر کس برخورد نمائی سلام کنی و در هنگام ورود به مجلس هر کجا، جا بود بنشین. (نه آن که به زور و زحمت برای دیگران، جایی را برای خود باز کنی)
منبع: فارس

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۲۹۱۴۱/غیبت-پذیرش-عسکری-حسن-امام-راهکار>